

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iohannis de trittenhem abbatis spanhemensis ordinis
sancti benedicti de obseruantia burßfeldensi. liber
lugubris. de statu et ruina monastici ordinis**

Trithemius, Johannes

[Mainz], [nach 11.IV. 1493]

De celebrando capitulo puinciali. Cap[itulum] viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31359

7

ceruice cōtempserint: dūrioribus sunt increpacōnibus se
riendi. Si vero nec blanda curauerint nec aspera: iam
contra eos censura p̄mulgatur ecclesiastica. Stulti enim
cohorta cōnibus nō emendantur: sed elati fiunt. In his
bis tamē modus habendus est et necessaria discretio:
sine quibus nulla vniq̄s mitigatur rebellio. Satius est em
oues habere debiles q̄s nullas. Sed q̄s tam idoneus: vt
discretionē vbiq̄s custodiat: Difficile est modū om̄ibus
adhibere factis. Oportet autē eū qui aīas infirmas cu
rare vult: et seuerū esse et pium: et velut ex vtroq̄s quodā
medio temperatū: vt nec seueritas sit nimia: nec pietas
remissa. Nam alterū frangit: alterū resolut. Modus au
tem cohēcendi rebelles et cōtumaces ille pulcherrimus
est: quē longa experientia senioz cōmendat.

De celebrando capitulo puin ciali.

Lap. viij.

Onuerentibus nobis in vnu (prestantissimi
patres) qd celebratio capituli puincialis re
quirat sollerter indagemus. Maxima em vis
stabilitatis nře in ipo ponitur: si rite celebretur. Nā vni
cum ordinis nři fortaliciū est: sine quo tota cōfunderet
religio nostra: sicut apparet in eis q̄ in multis annis nul
la celebrauerūt capitula. Capitulū em est cōseruatio ordi
nis: incrementū discipline regularis: adūnatio vnitatis.
In eo nāq̄s moribz datur integritas: mēntibus augetur
puritas: vite regularis instauratur equalitas. Sed ad
illud qd requiritur: vt rite celebretur. Eaudi quid celebra
tio eius syncera expostulet. Requirit ergo zelum: requiri
t scientiā: requirit pietatē. Sine his tribus: nihil valet
celebratio capituli. Nā si desit zelus: q̄s corripiet delin
quētes. Si desit scientia: quēfructū euſelia pariet nimia.
Rursum si desit pietas: nec zelus amorē recipit: nec sci
entia disciplinā. Ad omnia em pietas valet. Zelus acuit.
Scientia dirigit; fructū pietatis pducit. Sine zelo sciē

Zelus
Scientia
Pietas

nia manet frigida: sine pietate infructuosa. Item zelus sū
ne scientia erit nimius et indiscretus: sine pietate odio n
sus. Sed pietas ad omnia valer: quia sine zelo et scienc
tia ad animarū regimen nō sufficiat. Placet em̄ cūctis:
solis proficit semota humilibus. Hūma 7. folio
igitur celebri
di capituli: in dispensacōne p̄sidentiū consistit: que viros
zelosos: doctos: et mansuetos requirit. Nam si remissi:
si imperiti: si crudeles et imp̄i fuerint: quomodo tūc ad
pietatem alios reformabūt. Si is qui sedet criminis vīni
dicaturus admittit: quos sui similes emēdabit. Ad vos
itaq; patres hec culpa referenda est: si abbates deforma
tos et viciosos ad p̄sidentiā elegeritis. Maxima igit soli
licitudine curate, vt tales ad p̄sidentiū capitulo deputen
tis: quos irrep̄hensibilis vita commendet: zelus sancte
religionis exacuet: exēdicio scientie salutaris distemper
ret. Oportet enim presidentem alioz. virū esse moribus
integrū: cōuerſatione maturum: zelo feruidum: scientia
scripturarū instructum: mansuetudine decorum. Hic tan
nis nobis o patres merito p̄ferendus est: cuius vita ex
emplum: doctrina virtutis p̄beat incrementum. Si tan
les fuerint p̄sidentes capituli: ad obedientiā facile redi
centur eidem subiecti. Erūt enim ad p̄sidentium idoneit
qui verbo possint instruere dociles: exemplo rudes: au
ctoritate contumaces. His etenim modis rite celebrabi
tur capitulo: anime quoq; edificabūt subditoz. Le
tera que p̄sidentes reddant idoneos: hac vice mihi non
licet describere: quoniam quales esse oporteat: neminē ex
eis credo ignorare. Ad vos igitur o patres denuo con
uertor: qui pro celebrando capitulo in hunc locum con
uenistis: vos alloquor: vos exhortor: vt intentionem
vestram ad instaurationem ordinis dirigatis: et quare
sic institutum capitulo sollicita mēte cogitetis. Vultis
nosse quare sint instituta capitula: Decreta summorum
pontificum requirite: et causam instituōnis eorum coa
gnoscetis. Clerū ne aut pigricia aut occupatio intellectū
buius rei prepediat: causam erectionis capituli breuiter

Eij

Vita inimicata
atq; moribus
qua ueritate
et mēte
m̄ signo obliu.

51 explicabo. Causa ergo provincialis capituli: conservatio
est regularis instituti. Clidentes enim romani pontifices et
generalium consilio et presidentes: ordinem nostrum sine reme-

47. 48.

dio speciali in obseruantia non diu posse subsistere: per capi-
tulum provinciale statuerunt illi succurrere: in quo per soleriam
presidentum omnes ad regulam instituerentur vivere: et nullus
posset ab incepta reformacione deuiare. In capitulo enim
abbatum sunt emendanda vicia: virtutum facienda hortas-
menta: ut mali inueniantur unde timeant: boni audiantur unde
meliores siant. Idcirco legitur ad edificationem varia: ut
bonis mentibus semper assint incrementa. Ibi abbas de
regimine suo instruit: ibi de periculo cure pastoralis cui-
satur: ibi quod faciat precipitur: quod vitet amore dei prohibetur.

Denique sic nobis convenientibus ad capitulum: multa pue-
niunt utilia: que si anima per salutem queramus valde sunt
necessaria. Nam ut cetera pertinam: mutua in charitate

noticia ibidem concipiuntur: que quantum ad amorem reguli
obseruantie conducat experientia demonstratur. Ibi
ex noticia charitas fraterna et conservatur et angelus: que
alloquin cito repesceret: si fomentum agnitionis mutue non
haberet. Hic ad uniformitatem facilis patet accessus: ubi
moribus honestis: ex collatione patrum mutua paratur
incendiū: ex coniunctu sanctitatis prebetur exemplū. Hec
sunt casta dei patres ordinisque nostri muggnacula: qui
bus omnia aduersarij nostrorum ad nihil redigant inge-
nia. Sed non omnium una sinceritas: nec morum in vobis
apparet equalitas. Unde potuit in uno ordine tanta ob-
oriri morum disparitas: ubi capitularis aspicitur unitas?
Quis diuisit inter vos et regulam sancti benedicti: o pa-
tres concerto crine comati? Cur ad uniformitatem non aspi-
citis: qui unitatis conuentum celebratis? Si ordinem san-
ctum quem profitemini diligitis: cur uniformitatem in illo non
amatiss? Quid vobis criniti capitum umbra? Quem fer-
putatis ornatum cirrosi verticis culmen? Eredite mihi pa-
tres: dedecus non honor censetur monacho crinibus ob-
ducta facies. O quam pulchra foret ista convenientia: si in una

Vita abbatali
31.

Liberianus tom. II.
abbatis 2. 3.

vita 4.

Charitas
fraterna

Fraterna
angeli

Unitas 3.

propositio

Abusus.
monachorum

adversus.

regularis obseruantie disciplinā ut debuerat conuenire. Quid dicā? Laudo conuentū: sed deformitatem in suis reprehendo. Nam ppter cōfusionē ordinis: p̄sentia vilescit vnitatis. Exterior habitus indicat: q̄ vitā multoꝝ interrior amictus reprehendat. Ceteri patres offendit nō medio criter, p̄uinciale capitulū morū habituumq; ista dispartias: qđ ob eam causam noscitur institutū: ut p̄ omibꝫ vite seruaretur equalitas. Exterior em̄ discordia: interiores discordie indicium est. Ut ergo in obseruantia regularis discipline simus vñanimes: studeamus habitu et tonsura in primis esse conformes.

Habitus

Quā necessaria foret diligens

reformatio monasteriorꝫ
in nostra prouincia.

Cap. ix.

Clam necessaria sic diligens reformatio monasteriorꝫ in nostra prouincia vosipi o patres cognoscitis: qui statū monachorū hui⁹ tem⁹ poris nō ignoratis. Notū vobis noui: quan tis laboribus: expensis et sudoribus patres ordinē nřm olim reformatarint: de quibus monumenta et pauca et des bilia nostra etate inuenimus. Inter om̄es autē reforma cōnes ordinis nostri in nr̄a p̄uincia tres p̄ ceteris nos uissime claruerūt: videlicet castellensis a castello, mellicen sis a mellico: burſfeldensis a burſfeldia sortita nomen: que om̄es sicut in principio feruebāt: ita paulatim de pescentes fini a propinquāt. Nam prime due quasi cōfecte senio in paruū numerū contracte sunt: ultima vero que et posterior est: qz adhuc iunior: etiā videtur esse cōstantior. Que et ipsa nihilominus iam in quibusdā mēbris suis videtur cepescere: et ad laxitatē vite prioris rur sum declinare. Sic olim reformatio cluniacensis toto no ta in orbe: dum in longū latūq; se transtulit: quasi viribus et dilatacōne amissis paulatim defecit. Proverbio nāq; dicitur. Omne qđ veteras est: prope interitū est. Reformatio em̄ quātumcūq; celebris vel sancta fuerit: nisi

Reformatio =
nos fr̄g T.

longe breve =
Prouincialis

E iij